

[Aksel Larsen.]

det dog være sørgeligt, om det ærede Medlem Hr. Pürschel ikke kunde løbe til Domstolene og faa det ærede Medlem Hr. Lundberg klapset af. Ja, jeg finder nu, det vilde være politisk værst, hvis man fremsatte saadanne Anklager og ikke kunde bevise dem over for Offentligheden, som Rigsdagsmændene dog maa staa til Ansvar over for, og jeg finder stadig væk ikke, at det kun er en juridisk Domstols Sag at afgøre det.

Men naar jeg graver ned i Klassikerne — og vi har jo et helt Bibliotek staaende dèroovre —, saa finder jeg i Rigsdagstidende for 1907—08, under en stor Diskussion i Folketinget mellem den nuværende højtærede Undervisningsminister, det daværende ærede Medlem Hr. Borgbjerg — ja, ogsaa nu ærede Medlem, bevares — og Justitsminister Alberti, en hel Mængde Guldkorn, som jeg synes, man ikke skal forholde Tinget; naturligvis tillader Tiden ikke at oplæse dem alle, men jeg beder Formanden om Tilladelse til et kort Citat. Altsaa, Ordføreren for Forslagsstillerne (Borgbjerg), den nuværende Undervisningsminister, udtalte:

„Ogsaa den Maade, hvorpaa den højtærede Justitsminister tog det Angreb, der blev rettet mod ham fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), synes mig at tyde paa det samme, som jeg her har omtalt. Justitsministeren udfordrede paa en Maade til et Væddemaal, en Slags amerikansk Væddemaal, at man skulde se, hvem der hurtigst sprang i Luften. Der skulde ske Sagsanlæg paa den Maade, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds skulde optrykke sine Taler her til Tøddel og Bogstav uden for Tinget. Saa vilde Justitsministeren anlægge Sag; blev da det ærede Medlem dømt, skulde han nedlægge sit Mandat; blev han ikke dømt, vilde Justitsministeren gaa. Men det er ikke en Maade at tage en saadan Sag paa. Den afgøres ikke ved et privat Injuriesøgsmaal. Derom har hele Pressen været enig.“

Det staaer i Folketingstidende for 1907—08, Sp. 8601, til behagelig Undersøgelse, hvis Medlemmerne af de nuværende Regeringspartier skulde være i Tvivl.

Formanden: Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Lundberg): Med Hensyn til, hvad denne Indstilling er ensbetydende

med, skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at den efter min Mening er ensbetydende med en Slags Mandfolkemoral. Vi har Eksempler nok paa, at naar Medlemmer i denne Sal har været inde paa Injurier, saa har de straks offentliggjort dem og taget Konsekvenserne. Og naar det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen siger, at vi har fanget det ærede Medlem Hr. Thomsen paa hans Erklæring, saa vil jeg gerne spørge det ærede Medlem Hr. Thomsen, om han føler sig fanget, om han ikke længere vedstaar sin Erklæring af 9. November, der er optrykt i Betænkningen, og sine Udtalelser paa Sp. 651: at han skal nok staa til Ansvar og er rede til at tage Konsekvenserne. Hvad er det rigtige? Dette? Eller føler virkelig det ærede Medlem sig fanget, saaledes som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen siger? Det vilde jeg gerne vide.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Det synes mig, at der her blev peget paa det, som er det centrale i denne Sag set fra et parlamentarisk Synspunkt, nemlig at man begynder denne Sag med at udlevere et Medlem uden at have fjerneste Garanti for, at den Undersøgelse til Bunds af Kreatureksportudvalgets Forhold, hvorom det hele drejer sig, virkelig vil finde Sted, i Stedet for at man burde gaa den omvendte Vej. Naar der er tilvejebragt saa megen Sandsynlighed, saa mange Indicier, saa megen grundet Formodning om, at der her er Forhold, som ikke er, som de burde være, saa burde Folketinget først kræve, at disse Forhold blev undersøgt til Bunds, og naar den til Bunds gaaende Undersøgelse var afsluttet og Resultaterne deraf forelaa, saa tage Beslutning om, hvorvidt man vilde udlevere et Medlem. Man gaar lige den modsatte Vej, og jeg vil fastholde, at dermed udleverer Tinget sig selv til Administrationen og fraskriver sig sin selvfølgelig parlamentariske Kontrolret i en Sag, som mere end de fleste andre egner sig til at behandles parlamentarisk.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Der er ifølge Freud noget, som hedder et Mindreværds kompleks. Naar de ærede Medlemmer af Socialdemokratiet saa tit og med saa stor Forkærlighed kæler for Ordet og Begrebet Mandfolk, saa